

DUPKA GYÖRGY

„ÉN ISTENEM, A KERESZTET VÁLLAINKRÓL VEDD LE!”

TRAGIKUS SORSÚ KÁRPÁTALJAI GULAG-ELÍTÉLTEK,
MÁRTÍROK PANTEONJA (ADATTÁRA), 1944–1970

XIII. rész

„Igazán csak azok halnak meg, akiket elfelednek.”

15.4. A FENCZIK-PÁRT AKTIVISTÁI A RÁCS MÖGÖTT

Korábban már szóltunk a tragikus sorsú **dr. Fenczik István**¹ (Nagylucska, 1892. 10. 13. – Ungvár, 1946. 03. 30.) görögkatolikus papról, teológus tanárról, lapszerkesztőről, a Csehszlovák Nemzetgyűlés tagjáról (1935–1938), a Bródy-kormány miniszteréről, magyarországi parlamenti képviselőről (1938–1943), akit 1945. március 31-én a SZMERS egységei Budapesten elfogtak, majd az ungvári börtönbe szállították. Konceptiós perét 1946. június 3–14. között folytatták le, ahol szovjetellenesség vádjával golyó általi halálra ítélték, nem sokkal később pedig az ungvári börtönben agyonlőtték, majd az ungvári Kapos utcai temetőben jeltelen sírba temették. Halálakor 53 éves volt, 1992-ben rehabilitálták.²

A két világháború között politikusi pályafutását azzal kezdte, hogy 1935-ben Huszton részt vett a Kárpátorosz Nemzeti Autonóm Párt megalapításában, amely vezetőjévé választotta; később a prágai parlamentben a Kárpátorosz Nemzeti Párt Klubjának alelnöke lett. A KGB a fasisztának, népellenségnek, hazaárulónak titulált Fenczik-párt Kárpátalján maradt ruszofil tisztségviselőit felkutatva és felelősségre vonta.

A levéltári akták szerint köztük volt **Saranics Ivan/János** (Nagybocskó, 1901), aki abban az időben asztalosként, majd vegyesárut forgalmazó

¹ Botlik József, *Nemzetiünket szolgálták. A visszacsatolt területek felsőházi és képviselőházi tagjai a Magyar Országgyűlésben (1938–1944)*, Budapest, Keskenyúton Délvidéki Tragédiánk 1944–45 Alapítvány 2020. 309.

² Реабілітовані історією. I. 2003. 701-702.

bolttulajdonosként Nagybereznán életvitelszerűen élt. 1938–1944 között a Kárpátorosz Nemzeti Autonóm Párt nagybereznai titkára volt, és – a névtelen feljelentés szerint – a választások idején kommunistaellenes agitációt fejtett ki. Letartóztatása után, 1946. március 30-án minderről beismerő vallomást tett a **Pavlikov** KGB-alhadnagy vezette, négy órán át tartó kihallgatáson.³

Hét éves vizsgálati fogsága leteltével a Kárpátaljai Területi Bíróság 1952. május 28-án szovjetellenesség vádjával 25 évi szabadságvesztésre ítélte. A Szovjetunió Legfelső Bíróságának Elnöksége 1955. november 11-én a korábbi ítéletet 10 évre csökkentette. 1991-ben rehabilitálták.⁴ **Saranics Ivan/János** és a meghurcolt **Bucsina Mihail** egykori párttitkár további sorsáról nincs adat.

15.5. A PODKARPATSZKA RUSZ FELSZABADÍTÁSI BIZOTTSÁG

A Fenczik-párton kívül a görögkatolikus személyiségekhez kötődő csoportok közül a KGB kárpátaljai nyomozói a Podkarpatszka Rusz felszabadítási bizottság elnevezésű ellenforradalmi szervezetet is „leleplezték”. A Korszun-dokumentumgyűjtemény közreadott egy olyan *Kihallgatási jegyzőkönyvet*,⁵ melynek vádlott szereplője, **ifj. Ivancsó Gyula** (Nyíresújfalú/Dunkovica, 1906. 11. 30. – Ungvár, 1979. 05. 17.) a havasközi (Ljuta) Csodatevő Szent Miklós templom parókusa volt. 1947. november 14-én tartóztatták le. Kihallgatótisztje: **Bojko** ezredes, a KGB Kárpátaljai Főosztályának helyettes vezetője. Egy bizonyos **Szuhanova** nevű munkatársa az 1947. december 25–26-án lezajlott, két napig tartó kihallgatást sztenográfiára rögzítette.

A parókus által is aláírt jegyzőkönyvből megtudjuk, hogy az ő kezdeményezésére, **Romzsa Tódor** püspök tudtával, 1947. október 16-án alakult meg a Podkarpatszka Rusz felszabadítási bizottság elnevezésű ellenforradalmi szervezet. Azonban el sem kezdhetette tevékenységét, már az alapítók közé beépült **Szopkó György/Jurij** provokátor-ügynök (későbbiekben áttelepült Csehszlovákiába), kinek jelentése alapján a KGB éber kárpátaljai őrei felgöngyölítették a szovjet hatalom megdöntésére létrehozott szervezet ügyét, néhány tagját letartóztatták. A csoport kiagalójának (egyben az

³ 45. sz. ügyirat (Kihallgatási jegyzőkönyv). Korszun, 2016.107–109. Forrás: AUSZU ZO, 7., Op. 1., 5734., 91-93.

⁴ Реабілітовані історією. I. 2003. 745.

⁵ 54.sz. ügyirat (Kihallgatási jegyzőkönyv). Korszun, 2016.127-134. Forrás: AUSZU ZO, „P”, 75834., 100–112.

esküszöveg szerzőjének) ügyével a haditörvényszék foglalkozott. Bírósági pere 1948. február 13–14. között volt. Huszonöt év kényszermunkára, öt év polgári jogfosztásra és vagyonelkobzásra ítélték. A Mordvin ASZSZK-ban raboskodott, ahonnan 1955. december 12-én szabadult.

Ivancsó Gyula. Együtt a régi és az új generáció. Görögkatolikus papi gyűlés 1990-ben Lelekács János lakásán. A szerző gyűjtése.

Társtettesként a lánya, Éva Mária Terézia (1930) férjét, **Lelekács János** (1924–1998) ungvári hitvalló papot ítélték el Ivancsóval együtt. Ő 10 évet kapott. 1948–1955 között kényszermunkás volt Szeverouralszk, Kolima, Csukotka GULAG-lágereiben. 1955-ben rehabilitálták őket.⁶

15.6. A MAGYAR VALLÁSI-NACIONALISTA SZERVEZET PERE

A Korszun-dokumentumgyűjteményben olvasható egy irat, mely 1949. május 14-én készült az Ukrán SZSZK Állambiztonsági Hivatal Kárpátaljai Főosztályának vezető tisztviselői (**Jeremicsev** őrnagy, a 4. Bűnügyi Nyomozó Részleg parancsnoka, **Akszjanov** alezredes, a Bűnügyi Nyomozó Osztály parancsnoka, **Bojko** ezredes, a KGB Kárpátaljai Főosztályának parancsnokhelyettese) jóváhagyásával. A dokumentum egy *Vádirat*⁷ az 1949. március 19–25. között letartóztatott, és az Ungvári 1. Sz. Börtönbe zárt 54

⁶ Реабілітовані історією. I. 2003. 344., 444–445.

⁷ 108. sz. ügyirat (Vádirat). Korszun, 2016. 227–229. Forrás: AUSZU ZO, 7., Op. 1., 5701., 217–218, 225–230. Eredeti, gépirat.

éves **Huszi Béla**, a 40 éves **Asszonyi István**, a 42 éves **Kovács Zoltán**, az 53 éves **Györke István**, a 35 éves **Pázsit József** és a 24 éves **Gulácsi Lajos** református lelkészek ellen. Ebben többek között a nyomozók kimondják, hogy az 1935-ben alakult Keleti Baráti Kört és Krisztus Követőinek Társaságát 1945 után a fentebb felsorolt református lelkészek újraszervezték, és ezeknek a testületeknek a nevében aktivizálták szovjetellenes tevékenységüket a gyülekezetekben. A Baráti Kör konferenciáin, fórumain a szovjet hatalmat nyíltan bírálták. A fiatalokat arra szólították fel, hogy ne vegyenek részt a kommunista párt által kezdeményezett helyi társadalmi-kulturális összejöveteleken, hogy mentesüljenek a szovjet ideológia befolyásától. Azzal vádolták őket, hogy magyar nyelvű nacionalista és szovjetellenes röpiratokat terjesztettek a híveik körében, megvitatták a szovjet és pártvezetőségnek küldendő levéltervezetet. Itt a *Sztálinnak írt levélről*⁸ van szó, melyet **Zimányi József** és **Horkai Barna** lelkészek jegyezték, akik szintén megjárták a GULAG-táborokat.

A sztálini terror idején elhurcolt református lelképásztorok emlékműve a Református Püspöki Hivatal kertjében. A szerző gyűjtése.

Megjegyzem, **Fodor Gusztáv** református lelkész, egyháztörténész véleménye szerint „*a Sztálin képviselőinek leírt hitvallást az Egyház prófétái tisztie felől szabad csak értelmeznünk. Így a generalisszimusznak leírt bátor*

⁸ A levél teljes terjedelemben a 179. oldalon olvasható: https://rkk.reformatus.hu/data/attachments/2018/05/30/193922/Fodor_Gusztav_Akik_a_nagy_nyomorusagbol.pdf (letöltés: 2024. 04. 25.)

vallástétel a Baráti Kört és a Kárpátaljai Református Egyházat prófétai magasságokba emeli, amely példaadó és példamutató lehet egyházunk mindenkori szolgálattevői és tagjai számára. A próféta mindig a legnagyobb sötétségben szól, és magát a teremtő Istent képviseli. Megnyilvánulásaival az életét teszi kockára az igazságért, mások megmeneküléséért. Kárpátalján akkor és ott erre a prófétai szolgálatra Isten a református lelkészeket választotta ki, akik hite világított az ateista és irgalom nélküli szovjet társadalom sötétségében.”⁹

A KGB által az ügyészség, illetve a bíróság elé terjesztett koncepciók *Vádirat* alapján 1949. május 23–24-én a Kárpátaljai Területi Bíróság **Soloma** bíró elnökletével a kollégium (**Kacsala, Sumszka** népi ülnökök, **Polivancsuk** titkár, **Andrásko** főügyész, **Judkovics** ügyvéd) megtárgyalta a Baráti Körös lelkészek egy jogi egységként kezelt ügyét (peranyagaik 3 dossziében található).

A vádirat mellékletében 22 tanút neveznek meg, akik az eljárás közben a lelkészek ellen hamisan vallottak:

Tóth Sándor Károlyé – Csetfalva, Beregszászi körzet,
Szeles Zoltán Andrásé – Csetfalva, Beregszászi körzet,
Kovács Júlia Ferencé – Csetfalva, Beregszászi körzet,
Lengyel Kálmán Mihályé – Kígyós, Beregszászi körzet,
Szólósi Péter Ároné – Kígyós, Beregszászi körzet,
Fóri Ilona Gáboré – Tivadarfalu, Szevljusi körzet,
Kustán Margit Dánielé – Tivadarfalu, Szevljusi körzet,
Szabó Malvin Júliáé – Forgolány, Szevljusi körzet,
Pap Olga Károlyé – Tivadarfalu, Szevljusi körzet,
Vass Ilona Károlyé – Forgolány, Szevljusi körzet,
Patkós Kálmán Antalé – Tivadarfalu, Szevljusi körzet,
Lelekes Ilona Kálmáné – Tiszaújlak, Szevljusi körzet,
Petrusinec Katalin Mihályé – Tiszaújlak, Szevljusi körzet,
Tóth Erzsébet Bertalané – Beregújfalu, Beregszászi körzet,
Molnár Kálmán Ferencé – Beregújfalu, Beregszászi körzet,
Molnár Gábor Ferencé – Beregújfalu, Beregszászi körzet,
Póvh/Pál Péter Istváné – Beregújfalu, Beregszászi körzet,
Szabad Géza Istváné – Nagyberég, Beregszászi körzet,
Deák Sándor Józsefé – Beregújfalu, Beregszászi körzet,

⁹ Fodor Gusztáv: *Akik a nagy nyomorúságból jöttek... A sztálini diktatúra koncepciók pereit kárpátaljai református lelkészek ellen a KGB ungvári levéltárának dokumentumai alapján. Peranyagok, életrajzi adatok, fényképek.* Református Egyház, 2017. Tárolt változat:

https://rkk.reformatus.hu/data/attachments/2018/05/30/193922/Fodor_Gusztav_Akik_a_nagy_nyomorusagbol.pdf (letöltés: 2024. 04. 25.)

Csok András Benjáminé – Kígyós, Beregszászi körzet,

Csok András Józsefé – Kígyós, Beregszászi körzet,

Fosti/Füsti Benjámín Benjáminé – Beregszász, I. Franko u. 43.

A névsor összeállítója: **Jeremicsev** őrnagy, a KGB Kárpátaljai Főosztálya

4. Bűnügyi Nyomozó Részlegének parancsnoka.

A tárgyaláson az alábbi öt lelkészt az USZSZK BTK 2. r. 54. § 4. c., 54. § 10. c. és az USZSZK BTK 54. § 11. c. alapján 25 év javító-nevelő munkatáborra, 5 év jogvesztésre és vagyonelkobzásra ítélték. Az első rendű vádlottak:

Huszi Béla kígyósi lelkész ügyében hozott korábbi ítéletet az USZSZK Legfelső Bírósága 1955. november 3-án 10 évre mérsékelte. A szibériai Tajsetben töltött el több mint 7 évet. Rabságából 1956 júniusában szabadult.

Asszonyi István forgolányi lelkész ügyében hozott korábbi ítéletet az USZSZK Legfelső Bírósága 1955. november 3-án 10 évre mérsékelte. A kazahsztáni réz- és ólombányákban töltötte le a büntetését.

Kovács Zoltán tiszaujlaki lelkész ügyében hozott korábbi ítéletet az USZSZK Legfelső Bírósága 1955. november 3-án 10 évre mérsékelte. Kezdetben az Angara folyó környéki erdőkben fakitermelésen dolgoztatták, majd egy Omszkban épülő benzinyárnál dolgozott kőművesként.

Györke István beregújfalui lelkész ügyében hozott korábbi ítéletet az USZSZK Legfelső Bírósága 1955. november 3-án 10 évre mérsékelte. A fogságát a közép-szibériai Tajset és Bratszk térségében töltötte.

Pázsit József munkácsi lelkész ügyében hozott korábbi ítéletet az USZSZK Legfelső Bírósága 1955. november 3-án 10 évre mérsékelte. Kazahsztánba, Dzsezkazganba deportálták, ahol a helyi rézbányában dolgozott, majd leromlott egészségügyi állapota miatt Kingirbe került kőművesmunkát végezni.

A másodrendű vádlott **Gulácsy Lajos** munkácsi kisegítő lelkész volt, aki megúsza a halálbüntetéssel egyenértékű 25 év kiszabását. A bírósági határozatban külön kiemelik: *„a tárgyalás alatt beismerte bűnösségét, melyet a fentebb felsorolt elítéltek hatására követett el.”* Ezt figyelembe véve a bíróság az USZSZK BTK 2. r. 54. § 10. c. és az USZSZK BTK 54. § 11. c. alapján 10 év javító-nevelő munkatáborra, 5 év jogvesztésre és vagyonelkobzásra ítélte. Kazahsztánba, a Karagandai lágerrendszerbe került fogolyként, ahonnan hét év raboskodás után, 1956. május 15-én szabadult és tért vissza Kárpátaljára. A hat politikai elítéltet 1991-ben rehabilitálták.¹⁰

¹⁰ Реабілітовані історією. I. 2003. 297., 537., 384., 310, 542., 295.

15.7. KÁRPÁTALJA FÜGGETLENSÉGÉÉRT KÜZDŐ SZOVJETELLENES SZERVEZETEK

A levéltári anyagok szerint Kárpátalja számos ukrán/ruszin és magyarlakta településén a KGB beépített ügynökei közreműködésével a szovjethatalom megdöntését propagáló „ellenforradalmi” szervezetek látványos üldözésével foglalkozott. Ung-, Bereg-, és Máramaros-vidék településein tervszerűen gyarapították a letartóztatottak, az elítéltek, a GULAG-rabságba hurcoltak számát. Így akarták megtörni a szovjethatalmat elutasító magyarságot, az ukránnak nyilvánított ruszinokat és más nemzetiségű lakosokat is.

A nyomozati anyagok szerint Nagylucskán nyolc 20 éven aluli, magyar gyökerekkel is rendelkező ukrán/ruszin fiatal 1948 áprilisában megszervezte a ***Munka-nélküliek pártját***. Fő célkitűzésük Kárpátalja függetlenségének kivívása a nyugati burzsoá hatalmak közreműködésével. Az MVSZ Határőrhadsereg Kárpátaljai Katonai Hadbírósa Ungváron, zárt tárgyaláson (hadbírók: **Romanenko** őrnagy /elnök/ **Jermakov** százados, **Asztrelin** hadnagy, **Gromov** gárdahadnagy /titkár/; katonai ügyész: **Zenov** százados; kirendelt védőügyvédek: **Kovalcsuk** és **Judkovics**) 1948. szeptember 8–9-én az USZSZK BTK 54-1. a, 54-11. paragrafusai alapján mind a nyolc fiataalt (**Tricsinec Jurij** (1928), **Szemedi Vladimir** (1931), **Grinyo Szerafim** (1931), **Selko Jurij** (1927), **Glagola Vaszil/László** (1931), **Varga Jurij/György**(1929), **Lu-kecsa Iván** (1930), **Rubis Fedor/Ferenc** (1930)) 25 évi szabadságvesztésre ítélte.¹¹

A pártvezető **Rubis Fedor/Ferenc** a büntetését a Komi Autonóm Köz-társaság Intai MVD ITL zárt táborban töltötte, fűrésztelepen, bányában dolgoztatták. 1954 decemberében amnesztiával szabadult, és társaival együtt 1955-ben rehabilitálták.¹²

Középiszkolás testvérét, **Rubis Jurijt** ugyanazon hadbírótság két évvel később, 1950. március 27–28-án szintén 25 évre ítélte. A Kárpátmelléki Katonai Körzet Ítélszéke 1954. október 12-én a korábbi ítéletet 10 évre mérsékelte. Őt csak 1991-ben rehabilitálták.

Rubis Fedor még a szabadulása után folytatta tanulmányait, történelem szakos diplomát szerzett. 1958–1996 között történelem- és rajztanár szülő-falujának tanintézetében. 34 évi tanítókodás után, 1996-tól nyugdíjas. Érdemes megjegyezni, hogy **Rubis Fedor** túlélte a Szovjetunió összeomlását, az ezredfordulót, és 90. születésnapját 2020-ban Nagylucskán, illetve egész Kárpátalján, sőt Kijevben is megünnepelték tisztelői.

¹¹ 74. sz. ügyirat (Ítélet). Korszun, 2016. 174–176. Forrás: AUSZU ZO, Fond 7., Op. 1., 5180., 277–281.

¹² Реабілітовані історією. I. 2003. 612.

Rubis Fedor. A szerző gyűjtése.

A legendás GULAG-túlélő, nyugalmazott pedagógus 2023-ban töltötte be a 93. életévét. Ukrajna számontartott írója, helytörténész és néprajzkutatója, a gyógyfüvek kiváló ismerője, aki az említett témakörökből eddig 16 könyvet jelentetett meg.¹³ Köztük több művében örökítette meg saját és küzdőtársai hat évig tartó szenvedéstörténetét (*Roki i doli / Évek és sorsok*, 1998; *Holoszi z-za kolucsoho drotu / Hangok a szögesdrótok mögül*, 1998; *Zakarpatci pid preszom sztalinszkogo szvavilja / Kárpátaljaiak a sztálini önkényuralom alatt*, 2009 stb.)

A rendszerváltozást követően az Ukrán Politikai Foglyok Szövetségének kárpátaljai aktivistája. Megírta az 1400-ban először említett Nagylucska történetét is, ahol a két világháború között ruszinok, magyarok, németek, szlovákok és zsidók éltek békés egyetértésben. A legutóbbi, 2001-es népszámlálás adatai szerint a nagyközség 9029 lakosának közel 3,48 %-a vallotta magát magyar nemzetiségűnek

A KGB nyomozói a Jaroszlav fedőnevű ügynök-provokátor jelentése alapján hat 1926 és 1928 közötti születésű fiatal (**Kupár Vaszil** (1926), **Kupár Mihail** (1926), **Racin Miron** (1930), **Lihtej Vaszil** (1928), **Talabirsuk Mihail** (1926), **Kokonec Fedor** (1925)) sorolt egy ukrán nacionalista és szovjetellenes agitációt folytató csoportba, akik az Ugocsa-vidéki Felsőárad, Királyháza és Veréce településekről származtak.

¹³ https://uk.wikipedia.org/wiki/Рубію_Федію_Федорович (letöltés: 2024. 04. 25.)

1948. december 1-jén az MVSZ Határőrhadsereg Kárpátaljai Katonai Hadbírósága (hadbírók: **Nyikolajev** hadnagy /elnök/, **Nyikityin** százados, **Horosilov** főhadnagy, **Davidov** őrmester /titkár/) a nyilvánosság és a védelem kizárásával koncepciós perben szintén 25 évi GULAG-rabságra ítélte a huszonéves vádlottakat.

Ügyüket 1955-ben felülvizsgálták. A későbbiekben a mesterségesen kreált, valótlan vádak nem nyertek bizonyítást, szabadlábra helyezték¹⁴ és rehabilitálták őket.¹⁵

A huszti járáshoz tartozó Velétén 1949 elején, pár hónappal a megalakulás után leplezték le és küldték a vádlottak padjára egy másik szovjetellenes csoport 10 tagját (**Tarkányi Jurij/György** (1930), **Lemak Mihail/Mihály** (1929), **Himinec Vaszil** (1921), **Deák Jurij/György** (1933), **Pliszka Ivan** (1929), **Tudósi Ivan/János** (1918), **Gyemjan Petra** (1924), **Bukovics Jurij** (1914), **Monyos Dmitrij** (1929), **Cifra Jurij/György** (1926)).

Az MVSZ Határőrhadsereg Kárpátaljai Katonai Hadbírósága (hadbírók: **Nyikolajev** százados /elnök/, **Andrejev** százados, **Davidov** őrmester /titkár/) Ungváron, 1949. augusztus 23–24-én az USZSZK BTK 54-1. a, 54-11. és 16-58-8. paragrafusai alapján, a védelem kiiktatásával, zárt tárgyaláson halálos ítélettel felérő¹⁶ 25 évi szabadságvesztésre ítélte őket.¹⁷

Alig egy év múltán, 1950. március 25-én az elítéltek kérésére az SZSZKSZ Állambiztonsági Minisztérium Különytanácsa az ügyüket újratárgyalta, és a korábbi ítéletet 10 évre mérsékelte. Az aktákból az is kiderült, hogy a velétei szovjetellenes csoport fiktív szervezet volt, a KGB helyi, beépített provokátor-ügynökei valótlan vádaskodásával ártatlan fiatalokat hurcoltak meg. 1989-ben a rehabilitáltak listájára kerültek.

A feldolgozott levéltári iratok rávilágítanak a túlbuzgó beszpekások embertelen cselekedeteire, akik álságos hozzáállással, kiagyalt vádakkal sok fiatal pályáját törték ketté, okoztak számukra gyógyíthatatlan lelki szenvedést, csak hogy feljebbvalóik kegyeibe férközzenek. A fontosabb szovjetellenes, nacionalista csoportosulások tagjainak megbüntetésével

¹⁴ 85.sz. ügyirat (Ítélet). Korszun, 2016.192-194. Forrás: AUSZU ZO, Fond 7., Op. 1., 1335., T.2., 309-314.

¹⁵ Реабілітовані історією. I. 2003. 344., 424, 453, 596, 664, 393.

¹⁶ 1947.május 26-án az SZSZKSZ Lefelső Tanácsának elnöksége felfüggesztette a halálos ítéleteket, ehelyett 25 év Gulág-rabságra ítélték a vádlottakat.

¹⁷ 120.sz. ügyirat (Ítélet). Korszun, 2016.245-248. Forrás: AUSZU ZO, Fond 7., Op. 1., 1426., T.4., 63-68.

főleg az MVSZ Határőrhadsereg Kárpátaljai Katonai Hadbíróháza és a Kárpátmelléki Katonai Körzet Ítélszéke foglakozott. Általában 10 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztésre ítélte a vádlottakat:

Nagybereznai körzet – Nagybereznai: 45. sz. ügyiratban 2 elítélt; Ljuta: 54. sz. ügyiratban 2 elítélt.

Ilosvai körzet – Visnij Rakovec/Nagyrákóc: 66. sz. ügyiratban 16 elítélt; Bilke és Nagyrákóc: 58., 59., 68., 64. sz. ügyiratban 6 elítélt.

Szevljusi/Nagyszőlősi körzet – Drotinci/Tizsaszirma: 66. sz. ügyiratban 3 elítélt; Pidvinogradovo/Szőlősvégárdó: 68. sz. ügyiratban 2 elítélt; Siroke/Felsőárad, Holmovec/Hömlóc, Verecja/Veréce: 85. sz. ügyiratban 6 elítélt.

Técsői körzet – Bustino/Bustyaháza: 164., 180. sz. ügyiratban 5 elítélt; Dubove/Dombó: 66., 72. sz. ügyiratban 6 elítélt; Uglya: 176., 177. sz. ügyiratban 3 elítélt.

Volóci körzet – Latyirka/Latorcafő: 70. sz. ügyiratban 1 elítélt; Verbjazs/Verebes: 156. sz. ügyiratban 5 elítélt.

Rahói körzet – Nagybockó: 70. sz. ügyiratban 6 elítélt; Kőrösmező: 75. sz. ügyiratban 1 elítélt.

Munkácsi körzet – Nagylucska: 74. sz. ügyiratban 8 elítélt; Munkács: 202. sz. ügyiratban 13 elítélt.

Husztai körzet – Monasztirec/Monostor: 81. sz. ügyiratban 6 elítélt; Veljatin/Veléte: 120. sz. ügyiratban 10 elítélt; Lipcsa/Lipcse: 159., 160. sz. ügyiratban 2 elítélt.

Ungvári körzet – Nevicke: 84. sz. ügyiratban 10 elítélt.

Perecsenyi körzet – Turja-Bisztra: 87. sz. ügyiratban 6 elítélt.

Beregszászi körzet települései: 250. sz. ügyiratban 20 elítélt.

Sztálin halála után számos csoport tagját – aktáik átvizsgálása után – szabadon bocsátották, mivel kiderült, hogy a diktatórikus rendszer túlbuzgó nyomozótisztjei, igazságügyi tisztségviselői, a katonai és polgári ügyészek, a hadbírók koholt vádakkal, hamis tanúkkal folytatták le Ungváron a konstruált politikai pereket, melyeknek célja a vélt és valós politikai ellenfelek likvidálása, bebörtönzése volt. Sok esetben ejtették az áldozatok ellen felhozott vádakat.

A 25 évre ártatlanul elítélt személyek büntetésének súlyos mértékét általában 10–7 évre mérsékeltek. A Hruscsov-korszakban már egyre többen részesültek rehabilitálásban.

(Folytatása következik.)